

Sygn. akt II Ca 352/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Bajor-Nadolska (spr.)

Protokolant: protokolant sądowy Wodecka

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2013 r. w Kielcach na rozprawie

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G. przeciwko A. D.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Skarżysku - Kamiennej

z dnia 10 grudnia 2012 r. sygn. I C 310/12

oddala apelację.

II Ca 352/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 10 grudnia 2012 roku Sąd Rejonowy w Skarżysku-Kamiennej zasądził od A. D. na rzecz B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego kwotę 4 258,42 złote z odsetkami od 26 sierpnia 2011 roku, umownymi co do kwoty 2 285,10 złotych i ustawowymi co do kwoty 1 733,77 złotych, a w pozostałej części powództwo oddalił.

Od tego wyroku powód wywiódł apelację, zaskarżając go co do kwoty odsetek w wysokości 121 złotych i zarzucając naruszenie art. 481§1 i2 k.c. przez niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że od kwoty skapitalizowanych odsetek 1 733,77 złotych należą się odsetki ustawowe zamiast umownych.

Sąd Rejonowy rozpoznał sprawę w postępowaniu uproszczonym.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda jest niezasadna.

Apelacja dotyczy wyroku w części, w której zostało oddalone żądanie powoda zasądzenia odsetek umownych od dnia 26 sierpnia 2011 roku od kwoty dochodzonej pozwem 4 258,42 złotych, jako całego zaległego zadłużenia z tytułu udzielonego kredytu.

Z niekwestionowanych ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że na datę wystawienia wyciągu z ksiąg rachunkowych Funduszu (25 sierpnia 2011 r.) zadłużenie pozwanej z tytułu zaciągniętego kredytu wynosiło 4 258,42 złote

i obejmowało kwoty: 2 285,10 złotych kapitału, 97,93 złote odsetek umownych, 1 106,20 złotych odsetek karnych naliczonych od dnia następującego po wymagalności raty, 529,64 złote odsetek za opóźnienie naliczanych od kapitału poczynając od dnia cesji wierzytelności (29 czerwca 2010r.).

Skarżący, żądając zasądzenia odsetek umownych od całej kwoty, powołał się na treść umowy kredytu. Podobnie czyni to w apelacji, podnosząc dodatkowo, że zgodnie z §17 umowy kredytu naliczał odsetki umowne z §11 umowy tylko od kwoty kapitału, natomiast odsetek tych żąda od całego zadłużenia, w tym od skapitalizowanych odsetek, od daty wniesienia pozwu na co pozwala istota kapitalizacji, która prowadzi to przekształcenia odsetek w kapitał oraz treść art. 481 k.c., który pozwala na żądanie odsetek wyższych niż ustawowe o ile wierzytelność była tak oprocentowana. Zdaniem skarżącego §17 umowy chronił kredytobiorcę przed naliczaniem odsetek umownych od innych składowych niż kapitał, w okresie do dnia wniesienia pozwu.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji nie naruszył prawa materialnego – art. 481 §1 i 2 k.c. i prawidłowo zinterpretował treść umowy kredytu, która stanowi podstawę dochodzonego roszczenia. W jej §17 strony określiły jakie elementy składają się na wymagalne i przeterminowane zadłużenie, powstające w następnym dniu po upływie okresu wypowiedzenia umowy (§17 ust.1) oraz od czego kredytobiorca pobiera odsetki umowne wskazane w §11 (§17 ust.2). Z tego zapisu wyraźnie wynika, że z naliczania odsetek umownych została wyłączona kwota należnych odsetek.

Skoro kredytodawca zrezygnował z naliczania odsetek umownych od kwoty należnych odsetek, to pomimo umownego (§11) oprocentowania wierzytelności innego niż według stopy odsetek ustawowych, powód jako nabywca tej wierzytelności nie może żądać naliczania odsetek od zaległych odsetek według stopy odsetek umownych, także po dniu wniesienia pozwu. Brak jest podstaw do przyjęcia, iż intencją stron umowy kredytu była ochrona dłużnika przed naliczaniem odsetek umownych od należności innych niż kapitał tylko do dnia wniesienia pozwu. Taka interpretacja umowy jest nieuzasadniona.

Zasadą jest dokonywanie wykładni umów według kryteriów wskazanych w art. 65 k.c. Powódka jednak nie wykazała aby intencją stron i celem umowy było oprocentowanie umowne, w warunkach wskazanych w §17 umowy, także innych poza kapitałem należności, a taki zamiar stron z treści umowy nie wynika. Ponadto podkreślić należy, że umowa kredytu została zawarta z pozwaną jako konsumentem, a w takiej sytuacji niejednoznaczne jej postanowienia tłumaczyć należy na korzyść konsumenta (art.385§2 k.c.). Podmioty prowadzące profesjonalną działalność w zakresie czynności bankowych zawieranych z konsumentami winny zadbać o transparentność i jednoznaczność zapisów umownych.

Należy te podzielić rozważania Sądu Rejonowego dotyczące skutków cesji wierzytelności.

Mając na uwadze przytoczone okoliczności Sąd Okręgowy oddalił apelację.